

En redogörelse i afseende på dessa förhållanden torde med skäl väntas i denna tidskrift. Till en början meddelas här, för detta ändamål, den underdåniga skrifvelse, Rikets Ständer den 6 Juli 1857 till Kongl. Maj:t aflåtit, samt de utlåtanden, hvilka deröfver blifvit af Riksantiquarien samt Kongl. Vitterhets Historie och Antiquitets Akademien afgifna, jemte underrättelse om de beslut och de åtgärder, hvilka med anledning häraf vid och efter den följande riksdagen blifvit fattade och vidtagna.

1.

† Rikets Ständers underdåniga skrifvelse till Kongl. Maj:t angående åtgärder till skyddande af fäderneslandets fornlemningar; dat. Stockholm den 6 Juli 1857 *).

Stormäktigste Allernådigste Konung!

En allmännare erfarenhet har vitsordat, hvad hos Rikets Ständer äfven blifvit anfördt, att, ehuru hvarje bildadt land borde älska sina minnen, och Sverige i detta hänseende egde en för andra länder afundsvärd rikedom att vårda, det likväl ej sällan inträffat, att de dyrbara fornlemningar, hvilka prydde vårt fädernesland, undergått sådan förstörelse, som, der icke egennyttan eller okynne densamma föranledt, syntes hafva sitt ursprung dels i allmänhetens bristande kännedom om forntida minnesmärkens betydelse och vigten af deras bevarande, dels ock i bristfälligheten utaf de i detta ämne gällande författningar, i hvilket sistnämnda afseende särskildt förekomme, att icke alla de i kongl. förordningen den 17 April 1828 gifna

*) Frågans upptagande hos Rikets Ständer föranleddes af en i Presteståndet af Kongl. Vitterhets Historie och Antiquitets Akademiens ledamot, Herr Professoren, Riddaren F. F. Carlson väckt motion.